

Vážený pan
doc. MUDr. Jaroslav Koutenský, CSc.
Děkan Lékařské fakulty v Plzni
Univerzity Karlovy v Praze
Husova 3
30605 Plzeň

v Brně dne 6. ledna 2006

Vážený pane děkane,
na základě Vašeho přípisu ze dne 23. prosince 2005 jsem byl jmenován oponentem kandidátské disertační práce „*Chirurgická problematika spontánního pneumothoraxu*“. Tuto práci předkládá MUDr. Josef Vodička, lékař Chirurgické kliniky ve Fakultní nemocnici v Plzni - Lochotíně. Děkuji Vám za projevenou důvěru. Následující oponentský posudek je zpracován na základě znění § 47 zákona č. 111 / 98 Sb.

1. Struktura práce

Kandidátská disertační práce MUDr. Josefa Vodičky je předkládána ve vázané formě. Text i dokumentace jsou zpracovány výpočetní technikou. Rozsah vlastní práce činí 160 stran, dalších 62 stran je věnováno literárním odkazům a obrazové příloze. Autor cituje celkem 191 literárních zdrojů. Většina pochází z anglického písemnictví a to 146. Dalších 41 odkazů je z českého písemnictví, což je velmi sympatické. A konečně jsou přítomny 3 odkazy z německé literatury a jeden z francouzské. V literárních zdrojích není uvedena žádná práce autora. Z období let 2003 - 2005 pochází celkem 55 literárních odkazů, což představuje necelou třetinu všech odkazů a poukazuje tak na vysokou aktuálnost předkládané práce. Práce je doplněna celkem 92 obrázky. Z toho je 63 barevných a 29 černobílých obrázků.

Sled kapitol odpovídá zvolenému tématu. Obsah kapitol je přiměřený. Disertační práce je završena jednoznačnými závěry a doporučeními.

2. Komentář disertační práce

Problematika spontánního pneumothoraxu, jež si autor zvolil pro svou kandidátskou disertační práci, je i v dnešní době stále vysoce aktuální. Vlastní kandidátská disertační práce MUDr. Vodičky je členěna do 5 hlavních kapitol, tvořících logické celky. V teoretické části autor úvodem zmiňuje embryologické poznámky k vývoji respiračního traktu, poté anatomické poznámky k plicí a pleure. Detailně pak popisuje mechanismus dýchání. Stejně se velmi pečlivě věnuje popisu a dělení pneumotoraxů, etiopatogenezi onemocnění. Následující podkapitoly se věnují patofyziologii různých druhů pneumothoraxu, klinickému obrazu, diagnostice a možným typům léčby. Velmi pečlivě rozebírá autor problematiku hrudní punkce a drenáže, což svědčí o autorově vysoké vzdělanosti. Autor uvádí výhody VATS proti klasické otevřené chirurgii v léčbě SPNO. Pečlivě stanovil indikace k VATS do 7 bodů. Cíl disertační práce je formulován jasně na straně 4. Disertační práce obsahuje retrospektivní analýzu klinického souboru 256 nemocných léčených za posledních 11 let na plzeňské

chirurgické klinice. Poměr mužů k ženám byl 4:1. Současný bilaterální SPNO byl popsán u 7 osob. Ve své práci potvrdil nižší výskyt rekurencí dalších atak SPNO po VATS (2,19%) než po pouhé klasické hrudní drenáži (20,18%).

3. Závěry disertace MUDr. Josefa Vodičky

Závěry disertační práce Dr. Vodičky přinesly několik zcela konkrétních a zásadních poznatků. Základní metodou léčby I. epizody SPNO zůstává až na výjimky i nadále kvalitní drenáž pleurální dutiny ve spojení s aktivním sáním. Jedním z nejdůležitějších výsledků studie je zkušenost, že při VATS ošetření SPNO se považuje za optimální kombinace výkonu na plíci a pohrudnici. Při zákroku na plíci je nejvhodnější metodou atypická (klínová) resekce plicního parenchymu s využitím endostaplerů různé provenience. Na základě dlouhodobých zkušeností a získaných výsledků byl vytvořen algoritmus optimální strategie léčby SPNO ať už primární ataky či rekurence. Autor poukazuje na ne vždy optimální dělení na primární a sekundární SPNO. Až v 70% případů byla nalezena patologie plicního parenchymu ať už vizuálně či histologicky. Nejvýznamnějším ukazatelem úspěšnosti terapie SPNO je výskyt recidiv. Aktivní přístup k řešení této problematiky videoasistovaně přinesl své výsledky v podobě výrazné redukce rekurence SPNO. Tento výrazně nižší počet recidiv po VATS přístupu činí tento přístup za optimální. Autor zdůrazňuje nutnost zkušeností operujícího chirurga i na nutnost CT vyšetření před operací.

K velmi pěkně zpracované a dokumentované práci mám několik drobných nepodstatných připomínek:

1) Pozornosti autora uniklo několik překlepů a chyb, patrně vzniklých při přepisování práce. Namátkou uvádím:

- str.13 ř.3 chybí písmenko „z“, ve spojení za se skládá ...
- výraz blebs v textu by měl být proloženě nebo v úvozovkách (tak jak je to správně na str. 27 ř.1 shora
- str.22 správně Itard
- str. 139 ř. 1 shora: jsme zastihly
- str. 146 ř. 8 shora: adhezemi, které značně znesnadňovali
- str. 146 ř. 2 odp.: pooperační komplikace nás donutili

2) Práci by prospělo číslování jednotlivých kapitol a podkapitol.

3) Autor na straně 86 nepřesně uvedl, že robotický systém Da Vinci více či méně nahrazuje operátora. (systém nahrazuje jednu asistenci, operátor je jen vzdálen od operačního stolu a operuje v konzole)

Dovolím si vznést na autora následující dotazy:

- 1) Jaká je prevence vzduchové netěsnosti při volumredukujících operacích pro plicní rozedmu na autorově pracovišti?
- 2) Kolik z uvedeného počtu VATS resekcí u SPNO operoval autor?
- 3) Nešlo předejít některým z úmrtí v souboru včasnou transplantací plic? Jednalo se ve 3 případech o velmi mladé nemocné 33, 39 a 44 let? „Waiting list“ na transplantace plic obsahoval nedávno necelou dvacítku nemocných.
- 4) Jak lze odhadnout velikost air leaku?

4. Závěr

MUDr. Josef Vodička, lékař Chirurgické kliniky FN v Plzni, předložil k obhajobě kandidátskou disertační práci na téma:

„Chirurgická problematika spontánního pneumothoraxu“.

Jedná se o klinickou studii, do které bylo zařazeno 256 nemocných se spontánním pneumotoraxem. Problematika SPNO patří k poměrně častým onemocněním a je stále nesmírně aktuální nejen z důvodů medicínských, ale i společenských a ekonomických. Metodika zpracování, dosažené výsledky a závěry práce prokázaly, že Dr. Josef Vodička má veškeré předpoklady pro systematickou vědeckou práci. Odborná i vědecká úroveň předkládané práce jsou na velmi vysoké úrovni. Práce je velmi dobře stylizována, čtivá, vyčerpávajícím způsobem probírá danou problematiku. Vznesené připomínky jsou zcela podružného rázu a v žádném případě nesnižují kvalitu hodnocené práce.

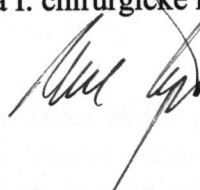
Vzhledem ke komplexnímu způsobu zpracování vysoce aktuální tematiky se domnívám, že by autor měl nabídnout disertační práci po úspěšném obhájení a po doplnění některých kapitol, k vydání co by monografie.

Na základě prostudování disertační práce a vypracování následujícího oponentského posudku jsem dospěl k přesvědčení, že práce splňuje všechna náročná kritéria stanovená § 47 zákona č.111/ 1998 Sb. O vysokých školách a ve znění a doplnění dalších zákonů a proto doporučuji komisi pro vědecké hodnosti, aby navrhla Vědecké radě Lékařské fakulty v Plzni, Karlovy Univerzity v Praze:

udělit

MUDr. Josefu Vodičkovi vědeckou hodnost - PhD.

Prof. MUDr. Ivan Čapov, CSc.
přednosta I. chirurgické kliniky v Brně

v Brně dne 6. ledna 2006